

Millî korunma kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesi hakkında kanun

(Resmî Gazete ile neşir ve ilânı: 23 . XII . 1941 - Sayı: 4991)

No.
4156

Kabul tarihi
19 . XII . 1941

BİRİNCİ MADDE — Millî korunma kanununun 14, 55 ve 65 nci maddeleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

Madde 14. — 1. Hükûmet, halkın ve Millî Müdafaanın ihtiyacı olan her nevi madde ve yardımcı malzemeyi, değer fiyatının tediyesi mukabilinde el koyarak almağa ve maksada göre tevzi ve satmağa ve ihtiyacı olanlara kârsız vermeğe salâhiyetlidir.

2. Birinci fıkrada yazılı maddelerin ve yardımcı malzemenin el koyma kararından evvel satılmış bulunmaları dolayısıyla veya herhangi bir sebeple buldukları yerlerden başka mahallere müsaade alınmaksızın nakledilmeleri memnu olup buldukları yerlerde sahipleri veya zilyetleri tarafından Hükûmet emrine teslim olunmaları mecburidir.

3. Hükûmet, hakikî ve hükmi şahıslardan ellerinde bulunan her nevi madde ve yardımcı malzemenin nev'i, miktar ve vasıflarının bildirilmesini ve bunlar hakkında lüzumlu görülecek diğer bütün malûmatın verilmesini isteyebilir. Bu malûmatın alâkalılar tarafından doğru ve tam olarak Hükûmetçe tâyin edilmiş olan müddet içinde verilmesi mecburidir. Bu beyannameler damga resminden muafır.

4. Hükûmetçe veya salâhiyetli kılınan makam ve müesseselerce hakikî ve hükmi şahıslara tevzi olunan, satılan ve ihtiyacı olanlara kârsız verilen maddelerin ve yardımcı malzemenin bunlar tarafından kullanılması ve hangi ihtiyaç için kullanılması Hükûmetçe tesbit edilmişse ancak o ihtiyaca hasredilmesi mecburidir. Alâkalı vekâletin yazılı muvafakati alınmaksızın bu maddelerin ve yardımcı malzemenin satılması ve rehnedilmesi ve herhangi bir surette başkasına devredilmesi ve muvakkat veya daimî olarak bir başkasına verilmesi yasaktır.

5. Hükûmet tarafından tevzi edilen veya ettirilen veya satılan veyahut kârsız olarak verilen maddelerin ve yardımcı malzemenin nerede ve ne suretle kullanılacağını veya sarfedileceğini gösteren kayıtların tutulması ve tevsik edilmesi mecburi kılınabilir.

6. Yukarıdaki fıkralara tevfikân Hükûmet tarafından tevzi edilen, satılan ve ihtiyacı olanlara kârsız verilen her türlü madde ve yardımcı malzemenin tahsis edildiği işlerde kullanılmaması halinde alâkahıların keyfiyeti mahallin en büyük mülkiye memuruna bildirmeleri mecburidir. Bu maddelerin ve yardımcı malzemenin tahsis edildiği işlerde kullanılmadığı gerek alâkahıların bildirmesi ve gerek sair surette öğrenilmesi halinde mezkûr maddelerin ve yardımcı malzemenin mahallin en büyük mülkiye memurunun yazılı emriyle ve kendisinin evvelce verdiği bedeli geçmemek üzere değer pahası verilmek şartıyla Hükûmet emrine geri alınması yoluna gidilebilir.

Madde 55. — 1. Millî korunma kanunu hükümlerine göre el konulan maddeyi ve yardımcı malzemeyi teslimden imtina edenler veya saklıyanlar veya kaçı-

ranlar veya saklamağa veyahut kaçırmaya teşebbüs edenler ve bu fiillere bilerek yardım edenler veya bu fiilleri yaptıranlar hakkında 250 liradan 10 000 liraya kadar ağır para cezasıyla birlikte üç aydan bir seneye kadar hapis cezası tatbik olunmakla beraber suça mevzu teşkil eden malın ve aynı cinsten mevcut bakiyeleri tamamının müsadere sine de hükmolunur. Eğer bu madde ve yardımcı maddelere 65 nci maddeye göre arama neticesinde alınmış ise müsadere hükmü bunların emaneten yatırılan bedelleri hakkında tatbik olunur. 14 ncü maddenin 4 ncü fıkrasına muhalefet edenler hakkında da yukarıda yazılı hükümler tatbik olunur. Şu kadar ki müstahsilin nezdinde arama neticesinde çıkarılan madde, toprak mahsulü olduğu takdirde bu mahsul, Hükûmetçe tespit edilen bedel ödenerek alınır. Ancak mahsul sahibi bu bedelin dörtte birini geçmemek üzere ağır para cezasıyla cezalandırılır.

2. 14 ncü maddenin ikinci, üçüncü ve beşinci fıkraları hükümlerine riayet etmeyenler ile 21 nci maddeye tevfikân istihlâki men veya tahdit edilen maddeleri bu memnuiyet veya tahdit hilâfına olarak imal eden veya ticaret kastiyle satanlar hakkında 25 liradan 250 liraya kadar ağır para cezası hükmolunur.

3. 14 ncü maddenin 6 ncı fıkrasıyla 37 ncı madde hükümlerine riayet etmeyenlerden on liradan 100 liraya kadar hafif para cezası alınır.

Madde 65. — 1. Bu kanunun tatbikını temin için vali ve kaymakamlar veya bunların yazılı emriyle vazifelendirilen memurlar ev, mağaza, ticarethane, depo, dükkân, ambar, samanlık ve sair her türlü mal konulabilen yerlerde arama yapabilirler.

2. Arama sırasında mahallî zabıta âmir veya memurunun ayrıca huzuru şarttır. Arama sırasında aranılacak yerin ve malın sahibi veya zilyetleri ve bunlar bulunmazlarsa sırasıyla mümessilleri veya hısınlarından veya kendisiyle sakin olanlardan veyahut komşularından mümayyiz biri hazır bulundurulur.

3. Köylerde yapılan aramalarda muhtar ile ihtiyar heyetinden biri ve muhtar bulunmadığı zaman ihtiyar heyetinden biri ile komşularından biri ve ihtiyar heyetinden kimse bulunmadığı zaman komşularından iki kişi hazır bulundurulur.

4. Gecikmesinde zarar görülen fevkalâde haller müstesna olmak üzere mesken veya sair binalarda gece arama yapılamaz.

5. Her arama neticesinde kanun hükümlerine muhalif olarak saklanmış veya saklanmak istenilmiş mallar zuhur ederse bu mallar alınarak Hükûmetin evvelce tesbit etmiş olduğu mahallere sevk ve teslim edilir ve değer bedelleri emaneten Türkiye Cumhuriyeti Ziraat bankası şubelerine ve bulunmayan yerlerde malsandıklarına yatırılır. Bu suretle malları alınan hükmi ve hakiki şahıslar aleyhine Millî korunma kanununa tevfikân ayrıca cezai takibat yapılır.

6. Arama neticesinde kanun hükümlerine muhalif olarak saklanmış veya saklanmak istenilmiş mallar zuhur etsin etmesin, hazır bulunanların ayrı, ayrı imzalarını ihtiva eden iki nüsha zabıt varakası derhal mahallinde tutulur. Eğer kanun hükümlerine muhalif olarak saklanmış veya saklanmak istenilmiş mallar zuhur etmişse bunların miktarı ve müfredatı ve o günkü hal ve vasıfları zabıt varakasında ayrı ayrı gösterilir. Arama neticesinde tutulan bu zabıt varakasının bir nüshası derhal mal sahiplerine veya zilyetlerine ve mal zuhur etmemişse aranılan yerin sahibine veya zilyedine verilir.

İKİNCİ MADDE — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

ÜÇÜNCÜ MADDE — Bu kanun hükümlerini tatbika İcra Vekilleri Heyeti me-murdur.

22 kânunuevvel 1941

<i>Cumhuriyet Reislğine yazılan tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	20 . XII . 1941 ve 1/724
<i>Bu kanunun neşir ve ilânının Başvekilliğe bildirildiğine dair Cumhur Reislğinden gelen tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	22 . XII . 1941 ve 4/817
<i>Bu kanunun müzakerelerini gösteren zabıtların cilt ve sayfa numaraları</i>	:	Cilt Sayfa 22 92,93,106,106,107 :114,114:117